

DRUHÉ STOLETÍ

podzim 2016

školní časopis

ŠKOLNÍ PARLAMENT

Jak je již zvykem, tak i tento školní rok se v naší škole schází žákovský parlament, jehož schůzky jsou vždy první středu v měsíci. Tvoří jej 2-3 zástupci jednotlivých tříd, kteří společně s koordinátory (paní učitelka Mikuláštková a pan učitel Silný) diskutují na různá témata o škole a snaží se tím přispět k všeobecnému blahu a rozvoji. Zároveň fungují jako informátoři třídy v záležitostech plánovaných událostí, ale také všem ostatním členům parlamentu sdělují názory jejich vlastní třídy.

I tento rok se tedy můžete těšit na zajímavé akce žákovského parlamentu. Ať už to je například tradiční Mikuláš 9.ročníků nebo Barevný týden na konci školního roku.

Anežka Tinková, 9.A - předsedkyně žákovského parlamentu

Členové Žákovského parlamentu při ZŠ UNESCO

- 5.A Hodný A., Janík O.
- 5.B Válek J.
- 5.C Gregor D., Gregor T., Veselý M.
- 6.A Šimoníková V., Kročil F.
- 6.B Odstrčilíková K., Pelčáková K.
- 6.C Adamíková A., Král T., Němec D., Pavlíček M.
- 7.A Habartová V., Ohnoutková A.
- 7.B Turčínová V., Komárek J.
- 7.C Hezucká M., Šopíková N.
- 8.A Mabbettová A., Zalubilová A.
- 8.B Fojtová M., Ježková T.
- 8.C Horehledová E., Čtvrtníčková B., Zámečník J.
- 9.A Tinková A., Mitáčková M.
- 9.B Šťastová V., Dominiková P., Horňák H.

předsedkyně: Anežka Tinková, **místopředsedové:** Michaela Mitáčková, Jakub Zámečník

NÁŠ ŠKOLNÍ DEN - BUDOVA HRADEBNÍ

HALLOWEEN NA PRVÍM STUPNI

PRÁCE NAŠICH DRUHÁKŮ

SPORTOVNÍ DEN I.A, I.B, I.C

Děti se při sportování vyřádily, zasoutěžily a navíc seznámily navzájem, protože spolupracovaly ve skupinkách. Druháci prváky vedli a pomáhali jim. Počasí nám přálo, den se vydařil. Každý sportovec dostal i sladkou odměnu a diplom.

PODZIMNÍ TVOŘENÍ

Děti z MŠ Komenského na společném podzimním tvoření s našimi třetáky.

PODZIM JE TU... POUŠTĚNÍ DRAKŮ V BASTIONU

ZE ŽIVOTA TŘÍDY 2.C

SBĚR POMERANČOVÉ KŮRY

Chcete být zdraví? Máte rádi pomeranče? My ano. Proto je, hlavně přes zimu, konzumujeme. A co s kůrou? Místo do koše ji žáci II.C dají na radiátor, kůra se usuší a krásně provoní pokoj nebo třídu. Usušenou ji odevzdáme do výkupny léčivých bylin a tam se z ní vyrobí čaje. Vloni jsme nasbírali 24kg. Přidejte se také a kůru noste do školy i vy.

SLOVÁCKÉ MUZEUM

Nastal hodový čas. Jak probíhají hody v našem okolí jsme se dozvěděli ve Slováckém muzeu. Na závěr jsme společně vyrobili hodové právo.

EXKURZE DO VÝROBNY ČAJŮ SONNENTOR

VÝLET DO SONNENTORU

Nedávno jsme se školou jeli na výlet do Sonnentoru. Jeli jsme my (5.A) s 5.B. Když jsme byli v autobusu, tak vzadu zpívali různé písničky, ale vpředu byl docela klid. Asi za dvě hodiny jízdy jsme všichni vystoupili a uviděli jsme před sebou dvě budovy, do kterých jsme měli namířeno.

První jsme šli do budovy nalevo, kde byl hlavní vchod, prošli jsme obchodem s čaji a tam jsme uviděli naše průvodce. 5.B byla první skupina a my druhá. Jeli jsme výtahem pro Sonnentorové čaje, který měl nosnost 1500 kg, takže se tam vešla celá třída i s průvodcem. Když jela naše třída, tak jsme se tam dokázali namáčknout, ale nebylo to moc příjemné.

Naštěstí to netrvalo ani půl minuty, než jsme se dostali do haly se stoly a lavičkami. Tam jsme se mohli nasvačit a pak jsme vybarvovali skřítky ze Sonnentoru. Jeden se jmenuje Moric, druhá Konstanc a třetí Leandr. K tomu nám průvodkyně pustily film o zakladateli Sonnentoru a že to byl Rakušan a dá se poznat podle červených brýlí a červených bot a tak dále. Pak jsme šli po schodech dolů se podívat na čaje. Někomu to tam vonělo, někomu smrdělo, ale mně spíš trošku smrdělo, protože tam bylo moc vůní bylinek dohromady.

Vždycky byl na jiném místě jeden ze skřítků a průvodkyně nám říkaly, kdo co dělá nebo hlídá. Potom jsme šli do nejvoňavější místnosti v Sonnentoru. Vlastně jsme tam jenom nahlédli, protože tam nesměli normálně oblečení lidé. Tam se čaje drtily, aby se mohly dát do čajových sáčků a prodávat, krásně to tam vonělo citrónem. V tunelu, který spojoval obě budovy, byly fotky z různých zemí, ze kterých se dovážejí rostliny, které tu nerostou. Dostali jsme čaje, nálepku a v hale jsme si zahráli hry. Dokonce jsme si zabalili svůj vlastní čaj a vzali si ho s sebou. Po nákupu v obchodě s čaji jsme se vydali na cestu domů.

Eleonora Pitrová, 5. A

ZE ŽIVOTA TŘÍDY 2.C

SVĚTOVÝ DEN BEZ AUT

Na náměstí jsme si procvičili základní vědomosti a dovednosti ze silničního provozu a první pomoci, povídali si o ochraně přírody a sběru odpadového materiálu. Také jsme odpovídali na otázky reportérky z televize.

BÁSEŇ O PODZIMU

PODZIM

Stromy už své barvy mění,
vlaštovka tu taky není.
Odletěla v jižní kraj,
nepotěší český háj.

Dřív jde slunce za obzor,
podzimní chlad k nám klesá z hor.
Děti svoje draky pouští,
zvířata se skrývají v houšti.

Dým už stoupá z komína,
na léto se vzpomíná.
A žeka se na zimu,
to je úděl podzimu.

Z TVORBY ŽÁKŮ 5.A

Tři básničky

Kryštof Mráz, 5.A

Čekej, liško, kámoš píše,
medvěd zase kouká z chýše.
Kámoš má to super pero,
říká se mu taky Hero.

Kouzla králů, velký přepych,
princezna jí v noci koblih.
Kuchař s tím má spoustu práce,
rodina to sní pak hladce.

Učebnici otevřeme,
taky do ní nakoukneme.
Otevřeme slabikáře,
matiku i češtináře.

Tři básničky v jednom cíli,
přečtete to v jednu chvíli.

Škola

Vendula Machová, 5.A

Slunce svítí, teple hřeje
a na neštěstí strašně leje.
Ve škole je velký hluk.
Všichni ticho ani muk!

A teď zvoní kamarádi
rychle do třídy!
Teď máme zeměpis,
Paní učitelka říká:
„Hezky piš“!

Každý už jde na oběd,
já mám ale velký hněv,
na mou kamarádku Zuzku,
že mi sebrala tužku!

Z TVORBY ŽÁKŮ 5.A

Masterchef

Denis Shlynya, 5.A

Masterchef to je fakt bomba,
ale není tam žádný Tonda.

Jsou tam přísní porotci,
nemají vousy jak dřevorubci.

Je tam velká restaurace,
kuchaři maj mnoho práce.

Ob den někdo vypadne
a pak někdo vyhraje.

Pavel ten má berle,
protože šlápl vedle.

Zazvonil zvonec
a Masterchef je konec.

Velín

Nikol Supová, 5.A

Hodili nám z okna míč,
zničili nám jedem klíč.

Ten klíč je z města Velín,
a já mu ted velím.

Dobré tanečnice tam mají to je
fakt,

dodržují jeden takt.

V hospodě hrají karty jako v
pekle,

ten co prohrává funí vztekle.

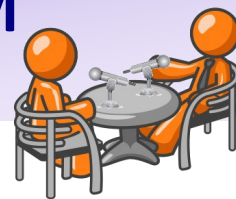
Celý týden musel za to,
rozhazovat chudým zlato.

Mají tam hezké hračky,
a v těch hračkách dobré žvý-
kačky.

Hodili tam do obrazu kámen,
rázem tam byl už jen s rámem.

A k tomu městu vše,
a i k této hře!

ROZHOVOR S VYBRANÝM PEDAGOGEM

Žákyně 8.C Barbora Čtvrtníčková se vydala na průzkum napříč pedagogickým sborem, kde za účelem rozhovoru oslovila paní učitelku Marii Dittrichovou, které položila několik otázek...

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU MARÍ DITTRICHOVOU

1) Paní učitelko, co vás přimělo, se stát učitelkou španělštiny na ZŠ UNESCO?

Na škole Kvítková ve Zlíně jsem byla jako záskok za paní učitelku, která byla na mateřské. Paní učitelka z Kvítkové se již vracela, tak jsem nevěděla, co bude dál. Na Tři krále jsem objevila inzerát od vaší školy, tak jsem sem šla.

2) Jste spokojená na naší škole? Co vám tu vadí?

Velmi spokojená. Vadí mi jen nevyvážený rozvrh, ale tak nedá se nic dělat. Jinak jsem velice nadšená z jídelny a z těch salátů tam!

3) Jak si zatím rozumíte s kolegy?

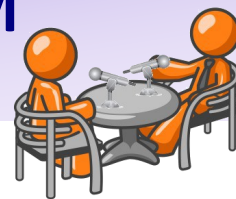
Výborně! Jsem v super kabinetě.

4) Proč jste si zrovna vybrala studium pedagogiky?

Já jsem si to nevybrala, nejsem pedagog, ale filolog. Filolog španělštiny, protože ten jazyk miluji. A poté jsem si dodělala i pedagoga.

ROZHOVOR S VYBRANÝM PEDAGOGEM

5) Co vaše rodina?

Mám manžela a 3 děti. Manžel trénuje rugby a všechny děti jej hrají. Máme v sobě sportovního ducha.

6) Co je váš koníček?

Moje práce, moje děti, také ráda chodím a plavu.

7) Jak se vám líbí žáci?

Jsem s nimi spokojená.

8) Jste učitelka španělštiny, byla jste tedy ve Španělsku?

Byla, poprvé jako oper jsem hlídala děti na Mallorce. A poté v Granadě na studiích.

9) Máte ba škole ve Zlíně také rodinného mluvčího jako u nás?

Na španělštinu ne. Ale zveme si někdy rodinné mluvčí na prezentace.

10) Jaké země byste ještě chtěla navštívit?

Jižní Amerika a Kuba mě láká.

Děkuji za příjemný rozhovor.

Také děkuji.

Vypracovala: Barbora Čtvrtníčková

BRANNÝ DEN

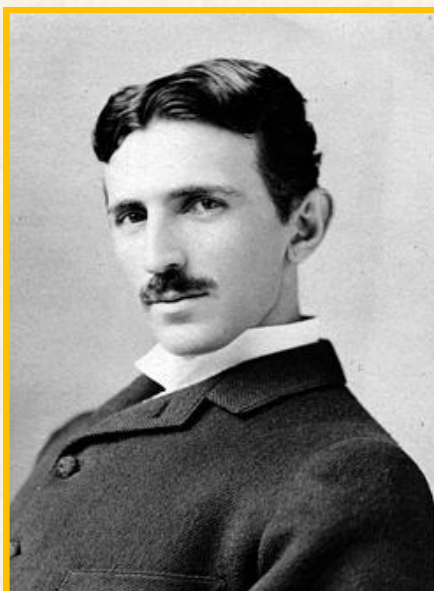
TOHOTO ČLOVĚKA SI VÁŽÍM A PROČ ?

Nikola Tesla

Nikolu Teslu obdivuji kvůli jeho vynálezům. Narodil se 10. července 1856 a zemřel 7. ledna 1943. Jeho vynálezy byly hodně nadčasové, změnily svět. Byl velkým vizionářem. Ve svých spisech se zmiňoval a předpokládal velké důsledky rozvoje elektrických zařízení, do kterých zařadil také vznik celosvětové informační bezdrátové sítě pro přenos hlasu, textu a obrazu. Tesla je důležitým spoluautorem žárovky, která byla nakonec neoprávněně připsána Thomasovi Alvi Edisonovi.

Tesla pracoval v Edisonově společnosti. Prosazoval jiný způsob fungování žárovky - pomocí střídavého proudu, zatímco Edison prosazoval použití stejnosměrného proudu. V důsledku Teslovy celoživotní práce se dnes používá výhradně střídavý proud. Vynálezci se neshodli. Tesla odešel z Edisonovy firmy a založil si vlastní společnost Tesla Electric Light & Manufacturing, která vyráběla a patentovala vylepšení pro obloukové lampy. Tesla však toužil po rozvoji používání střídavého proudu. Investoři společnosti s tím však nesouhlasili a propustili ho ze společnosti. V důsledku tohoto nějakou dobu nemohl najít práci v oboru a živil se jako dělník, kopal příkopy. Vše se však otočilo v roce 1887, když Tesla podepsal smlouvu s Edisonovým velkým rivalem Westinghousem a v jeho laboratořích pokračoval ve výzkumu střídavého proudu, díky čemuž učinil mnoho jiných objevů. Mezi ně patří například asynchronní motor, radiotelegrafie, dálkové ovládání, doutnavka nebo teslův transformátor.

Tesla je také autorem rádia, i když veřejnost považuje Guglielma Marconiho za jeho vynálezce. V roce 1909 dostal Marconi Nobelovu cenu za fyziku pro objev rádia, což Teslu velmi znechutilo. Teslův objev byl jednoznačně prokazatelný, nicméně Marconi měl v té době velký vliv. Soudy proto až po mnoha letech, v roce 1943, právoplatně uznali Teslovi jeho vynález. Nicméně Nikola Tesla se tohoto vítězství nedožil, byl již 3 měsíce po smrti. Na jeho počest byla v roce 1960 pojmenována jednotka magnetické indukce - tesla.

Samuel Štancl, 9.A

TOHOTO ČLOVĚKA SI VÁŽÍM A PROČ ?

Nicholas George Winton - zachránce židovských dětí v době 2. světové války

Nedávno jsem v televizi viděla pořad, v němž vystupoval člověk, který se pro mě stal hrdinou. Za 2. světové války totiž zachránil 664 převážně židovských dětí z území okupovaného Československa.

Tím, že děti odjely do Anglie, byly zachráněny před smrtí v koncentračních táborech. Pan Winton pro děti vyhledával v Anglii nové rodiče, vyřizoval adopce a získával peníze nutné pro cestu. To vše dělal kromě své práce bankéře.

Vlaky z Prahy odjížděly od března do srpna 1939. Tehdy mladý 30 letý Nicholas Winton zorganizoval vypravení 6 vlaků, které směřovaly do Anglie. Když v září 1939 začala 2. světová válka, nebyly už další transporty možné. O tom, jak těžký byl život Židů pronásledovaných za války, jsem četla v knize Deník Anny Frankové, která zemřela v koncentračním táboře. Příbuzní dětí, kteří zůstali v Československu, většinou válku nepřežili.

Pana Wintona si vážím pro jeho lidskost, skromnost a statečnost. Jako správný hrdina udělal něco mimořádného a riskoval život pro druhé lidi. Bojoval se zlem, i když dobře věděl co by mu nacisté mohli udělat. O svých činech nikdy nemluvil. Byla jen náhoda, že jeho žena našla seznamy dětí, když uklízela půdu domu, ve kterém bydleli. Je dobře, že se tak celý svět dozvěděl o člověku, který nechtěl být slavný, ale dělal to co si myslel, že je správné. Když se jeho příběh dostal do televize, ozvaly se mu zachráněné děti ze všech koutů světa. Říkal, že jestli není něco nemožné, tak musí být způsob jak toho dosáhnout. Každý člověk by měl dělat dobré věci, na které stačí. Pan Winton dělal dobré skutky dělal celý svůj život, Ještě v důchodu se věnoval dobročinné činnosti v místě kde bydlel. Dožil se 106 let.

Pana Wintona vyznamenal prezident Václav Havel řádem T.G.Masaryka, a dostal také Řád Bílého lva, který je nejvyšším státním vyznamenáním České republiky. Jmenuje se po něm i základní škola v Kunžaku. Také můžeme na pražském Hlavním nádraží vidět památník připomínající cesty dětí z Prahy do Londýna. Lidé by měli přemýšlet o dějinách a poučit se z nich.

Klára Sochorová , 8.C

Žáci dějepisu pod vedením pana učitele Petra Kočíře pátrají po osudech svých předků. Jelikož by byla škoda, tyto příběhy neotisknout, budeme se s nimi v tomto časopisu setkávat i v dalších číslech. První dnešní článek je dílem **Petra Paluříka z 8.B.**

ČESKOSLOVENSKÁ PAMĚTNÍ MEDAILE

Tuto medaili získal můj pradědeček Jan Kohutič za svou účast v bojích 2. světové války. Narodil se na Ukrajině ve vesnici Kajdanovo, okres Mukačevo v r. 1919. Na jaře 1944 se stal členem československého vojska v SSSR. Dne 20. 5. 1944 byl v Kamenci Podolském přidělen do 3. samostatné brigády 2. praporu automatčků, kde vykonával funkci automatčíka, později zde působil jako výsadkář paradesantní brigády.

Bojoval v bitvách na území SSSR, Polska, Slovenska a Moravy. Zúčastnil se bojů o osvobození Proskurova, Kyjeva, Jasla, Kresna, Dukly, Rymanowa, Sanoka, Dukelského průsmyku, Svidníka, Medzilaboriec, Strpkova, Bardejova, Liptovského Mikuláša, Ružomberoka, Martina, Vrútok, Žiliny a dále, až do Břestu u Prostějova. Hranice ČR překročil v prosinci 1944.

U polského Krosna, kde došlo k těžkým bojům s německou armádou, utrpěl můj pradědeček průstřel plic a léčil se zde na místní ošetrovně. Po zotavení ze svého zranění byl zařazen ve 3. samostatné brigádě do funkce rozvědčíka, kde zůstal až do konce války. V armádě dosáhl hodnosti rotného, vykonával funkci velitele, nejprve velitele čet a později velitele roty.

Barbora Pavlová, 7.B

KŘÍŽ OSVOBOZENÝCH POLITICKÝCH VĚZŇŮ

Můj pradědeček se jmenoval Petr Kovařík. Prožil si 2. světovou válku a to velmi nemilosrdnou cestou. Naštěstí vše přežil, a když se 19. května 1945 vrátil, měl podkožní vši, svrab a vážil jen 42 kilogramů. Poté byl za jeho odhodlanost, chrabrost a hrdinství oceněn Křížem osvobozených politických vězňů. Toto ocenění dostal od Svazu protifašistických bojovníků, kterého byl členem. Medaile byla první viditelné a nositelné ocenění a upomínka na těžká léta ve vězení, které tito lidé strávili v koncentračních táborech v Německu. Ocenění mělo být vyrobeno v roce 1946. Pro upřesnění dodávám: Pamětní odznak osvobozených politických vězňů a pozůstalých po obětech nacismu 1939 – 1945 Commemorative Cross for Liberated Political Prisoners 1939 – 1945. Již v průběhu roku 1947 dochází ke změně a je založen kříž, který má vznešený název: „Pamětní odznak osvobozených politických vězňů a pozůstalých po obětech nacismu“. Kříž byl založen se souhlasem ministerstva národní obrany.

Popis dekorace:

Kříž na své přední straně je identický s křížem Věrnosti.

Změnila se však zadní strana kříže. Na střed kříže je v tomto případě posazen znak Svazu politických vězňů to je trojúhelník o výšce 17 mm posazený hrotem dolů, položený na lichoběžník o rozměru 17 x 8 mm. Na ploše lichoběžníku jsou umístěna písmena „S“, „a“, „P“, a na ploše trojúhelníku vzájemně propojená písmena „OPV“, (Svaz osvobozených politických vězňů Praha). Na vodorovných ramenech kříže je oboustranně kolmo postaven letopočet: „1939 a 1945“.

Závěsné ouško a stuha i malá řádová stužka jsou opět stejné jako u kříže I. typu.

K oběma typům kříže se vyráběli jednostranné špendlíkové miniaturky. Křížů tohoto typu bylo uděleno více jak 70 000 ks.

Viktorie Matoušková, 8.B

ZVLÁŠTNÍ SMLOUVA

Příběh mého pradědy Antonína Ježka z konce 2. světové války

Tento příběh se odehrál na konci 2. světové války v jižních Čechách v česko-německém pohraničí. Zde žil ve vnitrozemí na hlubockém panství můj praděda se svou rodinou. Pracoval za první republiky, jak se říkalo jako „financ“, byl to člen finanční stráže. Praděda se v rámci své práce pohyboval po celé části hranice, od hranic z Rakouskem až po Šumavu a hranice s Německem. Finanční stráž hlídala hranice České republiky převážně před pašeráky. Založena byla už za Rakouska-Uherska a zrušena byla definitivně za komunismu v roce 1949.

Když zabral Hitler v roce 1939 Československo, finanční stráž byla v Protektorátu rozpuštěna. Můj praděda byl poslán na nucené práce do Rakouska, kde pracoval ve velké továrně firmy Steyer, která vyráběla vojenskou techniku. Můj příběh se začíná odehrávat na přelomu roku 1944 a 1945. V té době již Německo bombardovali spojenci a zaměřovali se převážně na továrny vojenského průmyslu. Tehdy také v zimě vybombardovali továrnu, ve které děda pracoval. Dědovi se podařilo z trosk továrny utéct, ale domů se vrátit nemohl. Kdyby ho chytili, hrozilo, že by ho odvezli zpátky nebo ještě hůř do pracovního koncentračního tábora. Připojil se tedy k odbojové partyzánské skupině, která operovala na hranicích, kde to praděda velice dobře znal. Když se z německo-rakouské strany přiblížila americká armáda, začal s ní můj praděda spolupracovat. Dostal od nich motorku MATCHLESS a jezdil jako spojka. Sbírali informace o pohybu zbytků německých vojáků, informovali v našich obcích o postupu americké armády, zajišťovali také v malých obcích odzbrojování i civilního obyvatelstva apod. Velikou výhodou byla právě jeho znalost pohraničí. Když obsazovala jižní Čechy Rudá armáda, dělal mezi Rusy a Američany motospojku, takového prostředníka, převážel depeše a různé zprávy.

Jednou ho požádal ruský důstojník, aby mu praděda půjčil svou motorku, že mu jí za pár dní vrátí. Už nepřijel. Praděda už se pomalu s motorkou rozloučil. Za nějaký čas ale dorazil k pradědovi ruský voják, aby ho informoval, že motorka je u starosty v jedné vzdálené jihočeské vesnici. Dal mu utrženou polovinu čistého bílého papíru, kterou má starostovi té obce předložit. Praděda se tam za pár dní vydal a vyhledal starostu. Řekl mu, že si jde pro motorku a dal mu svou polovinu papíru. Jaké bylo jeho překvapení, když starosta ze šuplíku vyndal druhou polovinu papíru. Starosta pečlivě porovnával druhou část, jestli opravdu patří k sobě. Byl při tom velice nervózní. Když se ho na to můj praděda zeptal, vysvětlil mu, jak se to celé odehrálo. Ruský důstojník před ním roztrhl papír a řekl, že je to smlouva o zapůjčení motorky. Pohrozil mu, když motorku vydá někomu jinému, než kdo mu předloží druhou polovinu papíru, tak ho zastřelí.

MUZEUM V KRABÍČCE

Praděda toto vyprávěl svému vnukovi, mému otci. Zajímavé pro něho bylo, že je to tak jednoduchá a přitom účinná smlouva a také, že to dokazuje, že i mnozí ruští důstojníci měli smysl pro čest a spravedlnost.

Papír se nikdy nedochoval, praděda jej kdesi zahodil, ale motorku mu američtí vojáci darovali na památku jako poděkování za službu a spolupráci. Tu o mnoho let později babička prodala i s rodným domem, kde moji předci bydleli.

Tereza Ježková, 8.B

Můj praděda Antonín Ježek v uniformě pohraniční stráže v roce 1945.

Motocykl Matchless se zamalovaným vojenským označením.

Já, Tereza Ježková s fotografiemi pradědečka, motorky a bankovkou říšských marek.

PROČ UMĚT A MÍT RÁD ZEMĚPIS

Tento rok k nám na naši školu přišla nová paní učitelka **Mgr. Hana Vaculíková**. Po dvou měsících bych usoudila, že nás hodně naučí a přiměje mít rád zeměpis. Já osobně, teda zeměpis mám moc ráda, a chtěla bych ho umět proto, abych někam vůbec dojela, a kdyby mě někdo poslal do prčic ,abych věděla, že Prčice leží 80 km jižně od Prahy.

OTÁZKA PRO PANÍ UČITELKU:

OTÁZKA: *Paní učitelko, proč bychom měli umět a mít rádi zeměpis???*

ODPOVĚĎ: Zeměpis popisuje svět kolem nás a je důležité, abychom se v našem světě vyznali, ať už jde o náš kraj nebo třeba o Austrálii. Spoustu informací můžeme najít taky v mapách, které má navíc dnes už skoro každý neustále k dispozici ve svém mobilu. Proto je fajn se v mapách vyznat a umět získané informace správně vyhodnotit.

V zeměpise si podle mě najde každý to svoje – je tam trocha matematiky, přírodopisu, dějepisu, fyziky, občanské výchovy a dalších předmětů. Všechno je to hezky propojené a zapadá to do sebe jako skládačka. A taky si myslím, že je zajímavé se učit, jak to vypadá a funguje v jiných zemích.

ZAJÍMAVÁ FAKTA ZE ZEMĚPISU:

- Ve městě Calama, které se nachází v poušti Atacama v Chile, nikdy neprší.
- Nejčistší moře na Zemi je Weddelské moře u Antarkidy.
- Rudé moře je nejteplejší moře na světě.

AZ-KVÍZ:

Jak se nazývá nejdelší vodní tok České republiky???

- a) Vltava
- b) Labe
- c) Morava
- d) Odra

Adéla Ohnoutková, 7.A

STRÁVNÁ ODPOVĚĎ: Vltava

SUDOKU

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

SPRÁVNÉ ŘEŠENÍ NALEZNETE NA DALŠÍ STRANĚ.

SUDOKU

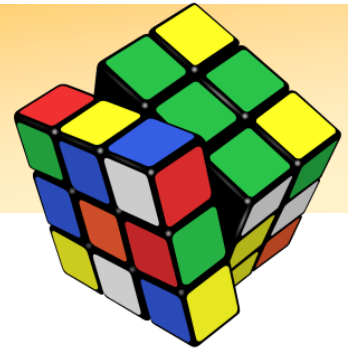
SPRÁVNÉ ŘEŠENÍ SUDOKU Z PŘEDCHOZÍ STRANY:

5	3	4	6	7	8	9	1	2
6	7	2	1	9	5	3	4	8
1	9	8	3	4	2	5	6	7
8	5	9	7	6	1	4	2	3
4	2	6	8	5	3	7	9	1
7	1	3	9	2	4	8	5	6
9	6	1	5	3	7	2	8	4
2	8	7	4	1	9	6	3	5
3	4	5	2	8	6	1	7	9

Veronika Turčínová, 7.B

HLAVOLAMY

1.) Vyřeš hádanku.

DVA DŽBÁNY

Máte dva džbány, pětilitrový a třilitrový, a neomezený zdroj vody. Dokážete odměřit čtyři litry?

Nápověda: Důležitý je rozdíl v objemu nádob.

RYCHLÉ OPÉKÁNÍ TOPINEK

Potřebujete si nutně opéct tři topinky, ale máte málo času. Máte pánev, na kterou se vejdou jenom dva krajíce najednou a opečení topinky po jedné straně trvá 5 minut. Jak nejrychleji to jde stihnout?

Nápověda: Jde to rychleji než za 20 minut.

2.) Dokážete správně určit, jaké číslo bude místo otazníku?

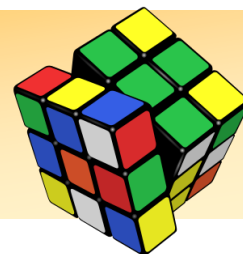
$$\text{apple} + \text{apple} + \text{apple} = 3$$

$$\text{apple} + \text{bananas} + \text{bananas} = 9$$

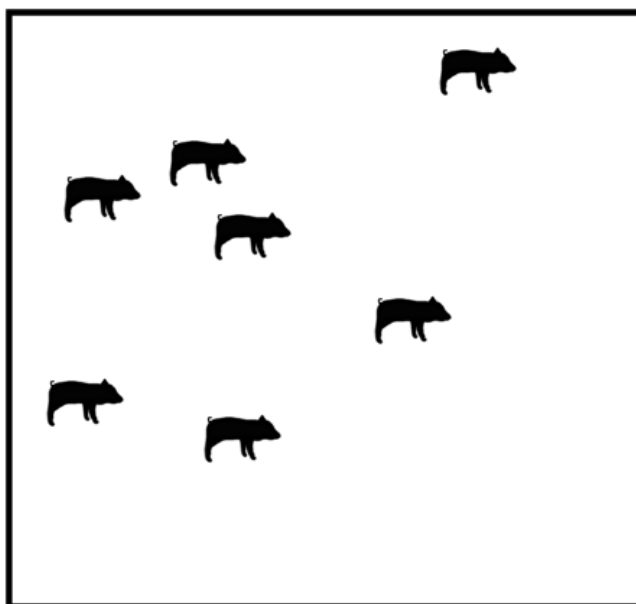
$$\text{bananas} - \text{coconut} = 2$$

$$\text{coconut} + \text{apple} + \text{bananas} = ?$$

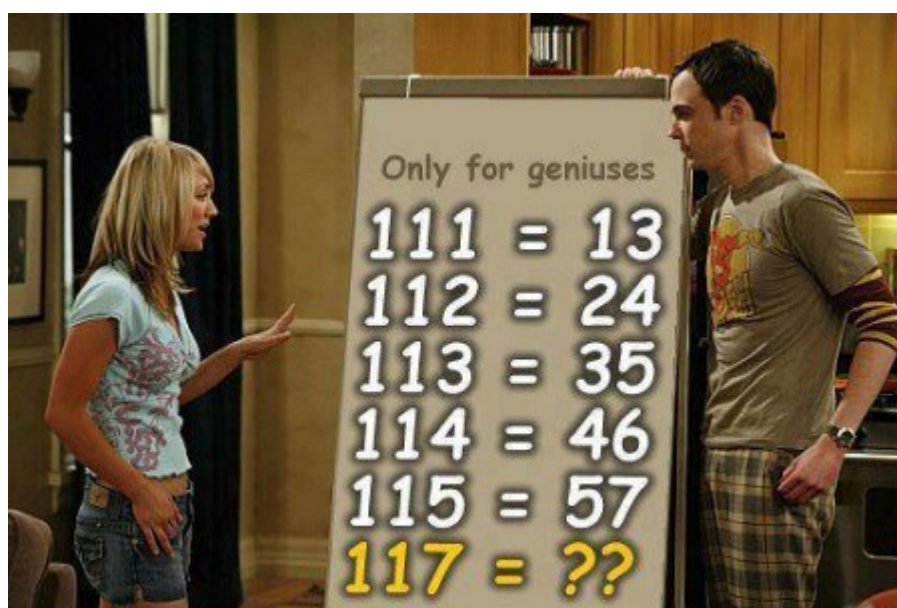
HLAVOLAMY

3.) Na obrázku vidíš několik prasátek v ohradě. Dokážeš pomocí tří rovných čar rozdělit prasátka tak, aby bylo každé prasátko v samostatné ohradce?

4.) Dokážete správně určit, jaké číslo bude místo otazníků?

HLAVOLAMY - VÝSLEDKY

Hlavalam č. 1

DVA DŽBÁNY

Naplnit třílitrový džbán, přelít do pětilitrového.

Znovu naplnit třílitrový, dolít z něj pětilitrový. Protože v něm už 3 litry byly, tak nám v třílitrovém zbyde jeden litr.

Vylijeme pětilitrový, nalijeme do něj odměřený litr a přidáme další tři...

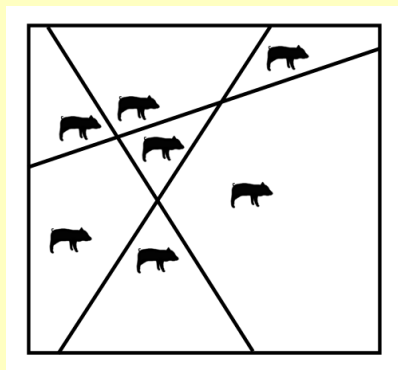
RYCHLÉ OPÉKÁNÍ TOPINEK

15 minut. Po pěti minutách jednu topinku sundáte a druhou otočíte. Po deseti minutách je jedna hotová a dvě je třeba osmažit z druhé strany.

Hlavalam č. 2

Místo otazníku má být číslo 7.

Hlavalam č. 3

Hlavalam č. 4

Správné řešení je 79.

Přesto, že to tak vypadá, číslice nejsou zapsány do příkladů. Jedná se pouze o čtyři sloupce čísel, kdy první dva sloupce jsou neměnné a druhé dva sloupce směrem dolů číselná řada rostou – vždy o 1. Protože ale ve třetím sloupci chybí 6, je jasné, že tam chybí řádek ze všech číselných sloupců. Proto není řešení 68 ale o řádek níže 79.

INZERCE ŠKOLNÍHO ČASOPISU

CHCEŠ SE PODÍLET NA TVORBĚ ŠKOLNÍHO ČASOPISU???

Máš nápad na článek nebo jiný příspěvek do dalšího čísla školního časopisu a chtěl/a bys ho otisknout?

Pokud ano, přines svůj návrh do kabinetu zeměpisu nebo pošli na emailovou adresu silny@zsunesco.cz a určitě se domluvíme :)

J. Silný (šéfredaktor)